

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa dnia 06 października 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Kornatka

Protokolant: Paulina Goździk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2016 roku w Warszawie sprawy

z powództwa Instytutu (...) w W.

przeciwko (...) Publicznemu (...) Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę kwoty 118.218,00 złotych

1. zasądza od (...) Publicznego (...) Szpitala (...) w W. na rzecz Instytutu (...) w W. kwotę 118.218,00 (sto osiemnaście tysięcy dwieście osiemnaście) złotych wraz z liczonymi od kwot:

a. 16.500,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 10 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

b. 17.145,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 04 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

c. 580,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 19 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

d. 420,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

e. 29.392,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 05 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

f. 900,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 03 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

g. 26.225,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 05 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

h. 27.056,00 zł odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od (...) Publicznego (...) Szpitala (...) w W. na rzecz Instytutu (...) w W. kwotę 7.217,00 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200,00 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

3. nakazuje pobrać od (...) Publicznego (...) Szpitala (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie kwotę 5.911,00 (pięć tysięcy dziewięćset jednaście)

złoty tytułem opłaty stosunkowej od pozwu od uiszczenia której Instytut (...) w W. został zwolniony.

Sygnatura akt IIC 930/16

Transkrypcja uzasadnienia wyroku z dnia 06.10.2016r

[Przewodniczący 00:00:00.000] Pozwem wniesionym w dniu 25 kwietnia 2016 roku Instytut (...) w W. wniósł o zasądzenie od (...) Publicznego (...) Szpitala (...) w W. kwotę głównej i łącznej 118.218 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych kwot składających się na wartość główną należności tytułem nierozliczonych usług, tytułem nierozliczonych faktur za świadczone usługi w postaci badań lekarskich wykonywanych na podstawie umów zawartych przez strony w okresach wynikających z dołączonych do treści pozwu faktur. Na podstawie przedłożonych dowodów, które, na które składały się faktury, jak również umowy na świadczenie usług tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 13 czerwca 2016 roku uwzględniając roszczenie w całości. Od powyższego nakazu zapłaty strona pozwana wniosła sprzeciw. Co do zasady w żaden sposób nie zaprzeczyła ani temu, iż strony łączyła, łączyły umowy na wykonanie umów zlecenia badań klinicznych, jak również nie zaprzeczyła, co do zasady wielkości dochodzonego roszczenia, jak i temu, iż faktury, które zostały przedłożone, jako dowody zrealizowanych usług w rzeczywistości nie zostały jej doręczone. Jeśli chodzi o jedyny zarzut, który został podniesiony przez stronę pozwaną wynikał on z trudnej sytuacji, w jakiej znajduje się szpital przy powołaniu ogólnej trudnej sytuacji jednostek finansowanych ze Skarbu Państwa, a świadczących usługi w zakresie ochrony zdrowia ludności i z tego względu strona pozwana wniosła o rozłożenie świadczenia dochodzonego w pozwie na raty, jak również nie obciążanie strony pozwanej kosztami procesu, w szczególności kosztami sądowymi. W trakcie prowadzonego postępowania strona powodowa odniosła się do zrzutu strony pozwanej wnosząc o nie uwzględnianie wniosków w przedmiocie rozłożenia na, należności na raty. Jednocześnie strona pozwana mimo wyznaczonej rozprawy nie stawiała się, nie stawiał się podczas rozprawy żaden z przedstawicieli strony pozwanej celem wykazania jej aktualnej sytuacji majątkowej, a z oświadczenia pełnomocnika powoda wynikało, iż do daty zamknięcia rozprawy żadna z kwot objętych przedmiotem postępowania nie została na rzecz strony powodowej przez pozwaną uregulowana. Mając na uwadze powyższe stanowiska stron Sąd ustalił bezsporny stan faktyczny, z którego w sposób jednoznaczny wynika, iż oba podmioty działają na rynku w obrocie na podstawie wpisów do Krajowego Rejestru Sądowego. Jeśli chodzi o stronę powodową figuruje ona, jako instytut badawczy Instytut (...) w W.. Jeśli chodzi o stronę pozwaną jest ona wpisana do rejestru samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i występuje pod nazwą (...) Publiczny Szpital, (...) Szpital (...) w W.. Oba podmioty łączyły umowy na wykonanie badań laboratoryjnych. Umowy te były zawierane kilkakrotnie. Z treści, które są, z treści dołączonych do akt sprawy do pozwu wynika, iż obejmują one okres 2013 roku, jedna zawarta w dniu 25 lutego 2013 roku, kolejna zawarta w dniu 14 stycznia 2013 roku, kolejna zawarta 25 czerwca 2012 roku, 14 grudnia 2012 roku, jak również potwierdzenie zawarcia umowy o udzieleniu świadczeń zdrowotnych zawarte w dniu 11 czerwca 2015 roku przez strony. Z treści umów wynika, że przejmujący zamówienie, czyli Instytut (...) przyjmował zamówienie na świadczenie usług na wykonywanie badań laboratoryjnych na rzecz pacjentów udzielającego zamówienia, czyli (...) Publicznego (...) Szpitala (...) w W.. Świadczenia miały być wykonywane na podstawie skierowań od lekarza zlecającego, miejsce wykonania badania przez przyjmującego zlecenie musiało być jednocześnie zlokalizowane wyłącznie na terenie W.. W ramach wykonywanych świadczeń przejmujący zamówienie zobowiązał się do wykonywania umowy przy pomocy personelu własnego w liczbie i o kwalifikacjach odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów ustawy o działalności leczniczej w oparciu o własną aparaturę i sprzęt spełniający wymagania do wykonania przedmiotu konkursu ofert, jak również na podstawie materiałów gwarantujących wykonanie badań na poziomie umożliwiającym zachowanie wszelkiego rodzaju standardów. Jeśli chodzi o sposób rozliczenia, jak wynika z treści umów między innymi jest to określone w paragrafie 9, należność za wykonane usługi obliczana miała być według stawek wskazanych w ofercie przyjmującego zamówienie i stanowiła jednocześnie integralną część umowy, jako jej załącznik. Wskazaną należność udzielający zamówienia miał przekazywać przyjmującemu zamówienie na jego rachunek bankowy na podstawie faktur wystawianych po zakończeniu każdego miesiąca. Płatność miała być dokonywana nie później niż w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury. Podstawą do dokonania rozliczenia za wykonane badanie miała być faktura

wraz z zestawieniem rodzaju ilości badań z uwzględnieniem danych pacjenta takich jak nazwisko, imię, oddział i data zlecenia. Jednocześnie w przypadku nieterminowego uiszczenia należności przyjmujący zamówienie miał prawo do naliczania odsetek za zwłokę ustawowej wysokości. Każda ze stron mogła również naliczyć karę umowną w wysokości 5.000 złotych za odstąpienie, lub rozwiązanie umowy z winy drugiej strony. Jak wynika z treści załączników, które zostały dołączone do przedłożonych umów stawki i rodzaj badań były w nich szczegółowo określone. Na podstawie wymienionych uprzednio umów Instytut (...) wystawił faktury obciążające (...) Publiczny (...) Szpital (...) w W., które to faktury znajdują się na kartach od 38 do 71 akt sprawy. Z treści faktur wynikają szczegółowo rodzaje badań wykonanych przez przejmującego zlecenie ich wartość oraz data płatności. Do czasu zamknięcia rozprawy, jak wynikało z oświadczenia strony powodowej należności te nie zostały rozliczone. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd uznał, iż roszczenie strony powodowej zasługuje w pełni na uwzględnienie. Zgodnie z treścią przepisów Kodeksu cywilnego, którą w ocenie Sądu należy stosować do przedmiotowych umów przez umowę zlecenia przejmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej [ns 00:08:03.927] zlecenie. Umowa, której, umowy, które łączyły strony niniejszego postępowania nie stanowią jednoznacznie o treści umowy sprzedaży, jest to umowa na wykonanie usług, co, do której należy odpowiednio stosować przepisy o zleceniu. Zgodnie z artykułem 735 paragraf 1 Kodeksu cywilnego, jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać bez wynagrodzenia za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie. Mając na uwadze to, iż strony łączyły umowy na wykonanie usług laboratoryjnych, jednocześnie z tytułu tych umów przyjmujący zamówienie wywiązał się z nałożonego na siebie na podstawie umowy zobowiązania w postaci świadczenia usług laboratoryjnych zgodnie z treścią umowy przedstawił również wykaz świadczonych usług ich wartość i wystawił zgodnie z obowiązującymi stroną umowami faktury zakreślając jednocześnie termin płatności, a strona pozwana nie wywiązała się z nałożonego na siebie zobowiązania w postaci uiszczenia należności za wykonane zlecenie i dodatkowo uiszczenia tejże należności w terminie Sąd uznał, iż na podstawie powołanego przepisu jak również mając na uwadze treść przepisu ogólnych regulujących prawo i skutki związane z wykonaniem zobowiązań wzajemnych uznał, iż roszczenie strony powodowej jest całkowicie zasadne również w myśl artykułu 353 paragraf 1 Kodeksu cywilnego. Jeśli chodzi o możliwość naliczania odsetek za zwłokę strony wprost przewidziały możliwość naliczania odsetek za zwłokę w treści umów, które je łączyły. Nadto należy wskazać, iż zgodnie z treścią artykułu 481 Kodeksu postępowania cywilnego nawet w przypadku, jeśli odsetki takie nie są określone bezpośrednio treścią umowy, a dłużnik, czyli w tym przypadku (...) Publiczny (...) Szpital (...) w W. spełnia, spóźniał się ze spełnieniem świadczenia należą się odsetki ustawowe i takich odsetek strona powodowa w niniejszym postępowaniu dochodziła. Wskazać należy, iż w związku z tym, że świadczenie i należność powstały za okres przed zmianą przepisów regulujących wysokość odsetek do dnia 31 grudnia są naliczane odsetki ustawowe natomiast od dnia 1 stycznia zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami Sąd nalicza odsetki za opóźnienie. I taka też zapadła treść wyroku zapadłego w sprawie. Jeśli chodzi o wniosek strony powodowej, pozwanej, przepraszam, odnośnie rozłożenia świadczenia na raty Sąd tego wniosku i tego zarzutu strony pozwanej nie uwzględnił. W pierwszej kolejności wskazać należy na to, iż roszczenie powstało w 2015 roku. Pozew został wniesiony w roku 2016. W związku, z czym co do części świadczeń strona pozwana miała prawie rok na ich spełnienie. Strona pozwana, jak wynika z treści pozwu ani nie próbowała na podstawie ewentualnego porozumienia stron dochodzić rozłożenia na raty jeszcze przed wystąpieniem na drogę sądową przez powódkę, ani również nie wskazywała na to, aby rozłożenie świadczenia na raty w jakikolwiek sposób mogło usprawnić, bądź przyczynić się do faktycznego zrealizowania zobowiązania, które wynika z tytułu łączących strony stosunków, można przyjąć pośrednio, stosunków handlowych. Możliwość zasądzenia odsetek na raty, nie ods..., świadczenia na raty jest przewidziana artykułem 322 Kodeksu postępowania cywilnego w myśl, którego w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości, lub o opróżnienie pomieszczenia wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W ocenie Sądu taka sytuacja tutaj nie zachodzi. Obie strony, bowiem działają na tym samym rynku, czyli na rynku świadczenia usług w zakresie ochrony zdrowia społeczeństwa, które te usługi są finansowane z środków publicznych Skarbu Państwa. Obie jednostki znajdują się w takiej samej sytuacji zarówno, jeśli chodzi o dostęp do środków publicznych, finansowanie ich przez Skarb Państwa jak również, jeśli chodzi o możliwość i realizację swoich zobowiązań. Ogólnie wiadomym jest, iż Instytut (...) w W. znajduje się w szczególnie ciężkiej sytuacji finansowej między innymi z uwagi na to, iż świadczy usługi specjalistyczne, które nie są w sposób prawidłowy wycenione i nie są w sposób prawidłowy dofinansowane w związku, z czym posiada bardzo duże zadłużenie. Mając na uwadze te okoliczności, mając na uwadze to, iż mimo

tych zobowiązań Instytut w sposób prawidłowy wywiązywał się z umowy zawartej ze stroną pozwaną, mając na uwadze również i to, że w rzeczywistości sytuacja jednostki pozwanej w żaden sposób nie odbiega od sytuacji strony powodowej, jeśli chodzi o sytuację finansową, o możliwość działania obu jednostek na rynku świadczenia usług zdrowotnych Sąd nie uznał wniosku o rozłożeniu świadczenia na raty za uzasadniony. Podkreślić należy, iż strona pozwana mogła ponieść niższe koszty niniejszego postępowania sytuacji niekwestionowania samego nakazu zapłaty i ewentualnego przystąpienia do ugody pozasądowej ze stroną powodową. Strona pozwana jednakże z takiej możliwości nie skorzystała, wniosła sprzeciw, co należy podkreślić sprzeciw, który ani co do zasady, ani co do wysokości nie kwestionował roszczenia. Jediną okolicznością podnoszoną w sprzeciwie był wniosek o rozłożenie świadczenia na raty, który tak jak zostało to określone nie został przez Sąd uwzględniony. Odnośnie kosztów procesu Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda opłatę wynikającą z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego w stawce obecnie obowiązującej, czyli kwotą 7.200 złotych oraz opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zwalania strony pozwanej od ponoszenia kosztów sądowych niniejszego postępowania, a mianowicie od ponoszenia kosztów opłaty stosunkowej od pozwu, a wobec tego, że strona powodowa od tejże opłaty została zwolniona Sąd nakazał pobrać kwotę 5.911 złotych bezpośrednio od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego Warszawa Praga. To wszystko dziękuję.

(...)Dziękuję.

(...)